

SULARA KARIŞMAK

Durup durup ağlıyorum
Tenhalığında yeryüzünün
Kızıl bir kırbaç oluyor dilim
Ve dövüyor atlarını yağmurun.

Çıktı çıkacak bir fırtına
Gelip de oturuyor yüzümün ortasına
Dönüp de kendime baktığımda
Bir tütünü, bir de eski bir aşk yarasını
Sarıp sarıp içiyorum son zamanlarda.
Gözlerimde saçılı birer avuç kum
Açsam da acıyor, kapatsam da.

Kulağımdan gitmiyor pervazın sesi
Durup durup yokluyorum bedenimi yatağımda.
Ses telimde bir kuş
Islak tüylerini tarıyor ben ağladığım zamanlarda.
Yine de bir anlam veremiyor çocuklar
Gözlerimin zaman zaman sebepsiz büyümesine.
Kemiklerimin birer birer kırıldığı bu şehir
Sadece siyaha boyuyor kadınlarını
Çocuklar gökyüzünü siyaha boyuyor.